

یاران روحانی

با تقدیم تحیات امنع ابھی

حضرت ولی امرالله میفرمایند:

"ما باید همچون چشمه‌آبی باشیم که مدام از هر آن چه که دارد خود را خالی می‌سازد و پیوسته از سرچشمه غیب، لبریز می‌شود. رمز زندگی راستین، بخشش مداوم است. برای راحتی هموعان. بدون هراس از فقر و با توکل کامل به عنایات خداوند که منبع ثروت و سعادت است."

اخبار بهائی شماره ۱۳، سپتامبر ۱۹۲۶

در این برنامه قصد آن است که پیرامون تقدیم تبرعات که خود بخشی از هویت بهائی است، به گفتگو پردازیم و با تأمل بر آثار مبارکه و هدایات موجود، بر اهمیت و کارکردهای آن متمرکز گردیم. و بر طبق شرایط و امکانات خود در این امر مهم مشارکت نمائیم.

جانان خوش باد

حضرت عبدالبهاء میفرمایند:

اعانه خیریه را بسیار مهم شمرند و به نهایت اهمیت در این مبرور بکوشند. این اعانه خیریه از لوازم امور است. تا از محتاجان و مضطربان، دستگیری شود و از اطفال صغار، علی الخصوص ایتام و فقرا که امانت الله اند، معاونت گردد و اسباب تربیت فراهم آید امر خلق ج ۴ ص ۲۴۱

عنوان: الکرّم والجود من خصالی

قسمت روحانی

۱. مناجات شروع
۲. بیانات حضرت بهاء الله
۳. بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

۴. بیانات مبارکه حضرت ولی امرالله (قسمت اول)
۵. بیانات مبارکه حضرت ولی امرالله (قسمت دوم)
۶. -قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی مورخ سپتامبر ۱۹۹۲
۷. قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی مورخ ۱۷ اوت ۱۹۸۵
۸. قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی مورخ ۱۸ دسامبر ۱۹۶۳
۹. استمرار در پرداخت تبرّعات
۱۰. حکایت حاجی امین و سکه پیرزن بهائی
۱۱. شور و مشورت
۱۲. برنامه نونهالان و نوجوانان عزیز

قسمت اجتماعی

۱۳. انس و الفت
۱۴. مناجات خاتمه

۱- مناجات شروع

بِسْمِ رَبِّنا الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْأَبْهَى

سُبْحَانَكَ يَا رَبَّ الْكَائِنَاتِ وَ مَرَجِعِ الْمُمْكِنَاتِ أَشْهَدُ بِلِسَانِ ظَاهِرِي وَ بَاطِنِي بِظُهُورِكَ وَ بُرُوزِكَ
وَ انْزَالِ آيَاتِكَ وَ اِظْهَارِ بَيِّنَاتِكَ وَ بَاسْتِغْنَائِكَ عَن دُونِكَ وَ تَقْدِيرِكَ عَمَّا سِوَاكَ أَسْأَلُكَ بِعِزِّ امْرُك
وَ اِقْتِدَارِ كَلِمَتِكَ أَنْ تُؤَيِّدَ الَّذِي أَرَادَ أَنْ يُؤَدِيَ مَا أَمَرْتَهُ بِهِ فِي كِتَابِكَ وَ يَعْمَلَ مَا يَتَضَوَّعُ بِهِ عَرَفَ
قَبُولِكَ. أَنْتَ الْمَقْتَدِرُ الْفَيَّاضُ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ.

ترجمه: پاک و بزرگی تو ای خداوند هستی، ای مرجع همه موجودات، شهادت میدهم با زبان
ظاهری و باطنی خود به ظهور و تجلی تو و نزول آیات و اظهار بینات و به بی نیازی تو از غیر خود
و مقدس و مبراً بودن از عالم مادی، استدعا می نمایم به عزت و اقتدار کلامت که تأیید دهی
کسی را که عزم کرده ادا کند آنچه را در کتاب خود به او امر فرموده ای و عمل کند به آنچه که
رایحه قبول تو از آن ساطع می گردد. همانا تو مقتدر، فیض دهنده، بخشنده، و کریمی

۲-بیانات مبارکه حضرت بهاءالله

يَا ابْنَ الْإِنْسَانِ، أَنْفَقْ مَالِي عَلَى فُقَرَائِي لِتُنْفِقَ فِي السَّمَاءِ مِنْ كُنُوزِ عَزَلَا تَفْنَى وَخَزَائِنِ مَجْدٍ لَا تَبْلَى؛ وَلَكِنْ وَعَمْرَى أَنْفَاقَ الرُّوحِ أَجْمَلَ لَوْ تَشَاهَدُ بِعَيْنِي.

کلمات مکنونه عربی - قطعه ۵۷

أَنْفَقُوا مَا رَزَقْتُمْ بِهِ إِنْ كُنْتُمْ فُقَرَاءَ يُغْنِيكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا. فَسَوْفَ يَجْزِي اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ أَنْفَقُوا أَحْسَنَ الْجَزَاءِ مِنْ عِنْدِهِ فَيُدْخِلُهُمْ فِي رِضْوَانٍ قَدُسٍ قَدِيمًا.

توقیعات مبارکه ج ۱ ص ۲۳۶

۱۱--شور و مشورت

حضرت ولی محبوب امرالله میفرماید:

اگر یاران مساعده ای در این سبیل کاملاً، مقررراً، مستمراً نمایند، امرالله تقدّم و انتشاری سریع نیابد؛ اسباب میسر نگردد و امور معوق و معطل ماند.

توقیعات مبارکه سالهای ۲۶-۱۹۲۲- ج ۱- ص ۱۳۱

به نظر شما تقدیم تبرعات چگونه میتواند کامل، مقرر و مستمر باشد؟

۳-بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء

ای احبای الهی یقین نمائید که در مقابل این اعانت، اضعاف مُضاعف، خیر و برکت در زراعت و صناعت و تجارت حاصل گردد. "مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امْتَالِهَا"، شبهه ای نیست که حیّ قدیر، اهل انفاق را تأیید شدید فرماید "

ص ۱۳۱ ج ۴ مکاتیب

"ای یاران الهی شرکت خیریه از تأسیسات ربّ البریه است. زیرا مربّی ایتام و کافل راحت فقراء و عجزاء و مساکین آنام است و سبب تعلیم اطفال و تبلیغ امر حضرت رحمن . باید این شرکت خیریه را نهایت اهمیت بدهید "

ص ۱۱۵ ج ۲ مکاتیب

هر نفس که معاونت به شرکت خیریه نماید، در جمیع مراتب تأیید و توفیق الهی شامل گردد و هر نواقص کامل شود، سبب عزّت ابدیه آن نفوس گردد. يَا اَحِبَاءَ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ بِهَذَا الْاَمْرِ الْمَبْرُورِ وَالْحَظُّ الْمَوْفُورِ وَالسَّعْيُ الْمَشْكُورُ وَسَوْفَ تَرَوْنَ اَنْ كُلَّ جَمَعِيَّةٍ خَيْرِيَّةٍ اَصْبَحَتْ مُؤَيَّدَةً بِجَنُودٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَغَدَتْ مَنصُورَةً بِجِيُوشٍ مِنَ الْمَلَكُوتِ الْاَبْهَى "

ص ۱۱۶ ج ۲ مکاتیب حضرت عبدالبهاء)

(توضیح حضرت ولی امرالله در مورد تعریف شرکت خیریه:

مقصود از شرکت خیریه، همانا صندوق خیریه است

مائدة آسمانی ج ۵ ص ۸۴

۴-بیانات مبارکه حضرت ولی امرالله (قسمت اول)

از قبل تأکید گشت که از برای پیشرفت امور روحانیّه و فتوحات امریّه، اسباب مادیّه و وسائل مالیّه لازم، تا این اسباب میسر نگردد، پیشرفت کلی ممتنع و محال "

ص ۳۱۳ ج ۱ توقیعات ۲۶-۱۹۲۲

(تقدیم تبرعات به صندوق امر مبارک) یک طریق عملی و موثر است که هر فرد مؤمن می تواند به موجب آن میزان و سرشت ایمان خود را بسنجد و شدت خلوص و تمسک خود به امر مبارک را، به عمل اثبات نماید.

کتاب ۱۱ واحد ۲ ص ۱۰

ما باید مانند فواره یا چشمه ای باشیم که دائماً خود را از آنچه دارد تهی می سازد و دائماً از منبعی نامرئی، دوباره پر می شود. تبرّع مستمر برای سعادت هموعان، بدون ترس از فقر و با توکل به عنایات لاریبیّه آن مطلع کلّ خیر و کلّ غناء، رمز زندگی صحیح است.

کتاب ۱۱ واحد اول ص ۲۶

ضروری است این اصل اساسی را همواره در خاطر داشته باشید که همه تبرّعات تقدیمی قرار است خالصاً و اکیداً، داوطلبانه باشند. باید برای همه واضح و مشهود گردد که هر نوع اجبار، هر چند اندک و غیر مستقیم، تیشه به ریشه آن اصلی می زند که زیر بنای تشکیل صندوق امر از ابتدا تا حال بوده است. در حالی که از درخواستهای عمومی، با استفاده از کلمات مناسب و لحن موقّر و مؤثر، تحت هر شرایطی استقبال می شود.

کتاب ۱۱ واحد دوم ص ۱۲

اعانه در این سبیل، از احتیاجات ضروریّه امرالله است و از امور لازمه اساسیه محسوب. بعد از ادای حقوق، فی الحقیقه اعظم وظیفه شخص بهائی است. زیرا آنچه در این سبیل تقدیم گردد و صرف شود، راساً ترویج امر الهی است و تعزیز و تقویت آئین ربّانی.

پیام آسمانی ج ۱ ص ۱۳۷

۵-بیانات مبارکه حضرت ولی امرالله (قسمت دوم)

"از هم اکنون باید این نکته اصلی و دقیقه لطیفه را نصب العین داشته و مبدأ راهنمای خود در تشکیلات امریه قرار دهیم که، فقط نفوسی که خود را از پیروان ثابت قدم و حامیان بلا شرط اسم اعظم می دانند، شریک و سهیم یاران در خدمات آستان جمال رحمن گردند. علاوه بر آن که شرکت غیر بهائی در خدمات خاصه بهائیان؛ بالأخص تبرّعات مالی؛ موجب مشکلات و مزید زحمات می گردد، بدین نکته نیز باید متذکر باشیم که این مؤسّسات بهائی، عطایای حضرت بهاءالله بدین عصر است تا به خدمات ادامه دهند و به احسن وجه، نفوذ روحانی امر را منتشر سازند. حامی جمیع این مؤسّسات، فقط بهائیانند که این صندوق های محافل را از جیب فتوت خود تقویت می نمایند و از تمامی دل و جان و بدون شرط و قید، رسالت حضرت بهاءالله را قبول نموده و اوامر او را مطیع و منقاد خواهند بود."

ص ۴۷۵ گوهر یکتا

"همیشه باید در نظر داشته باشیم که تعداد بهائیان عالم نسبت به جمعیت جهان، آنقدر قلیل و نفوس محتاج، آنقدر کثیر است که اگر جمیع ما هر آنچه را که در تملک داریم بدهیم، جز تعداد قلیلی از ملهوفین را کفایت ننماید. این بدان معنا نیست که نباید به محتاجان اعانت نمائیم، باید مساعدت نمود. لیکن تقدیم تبرّعات به امر مبارک، مطمئن ترین طریقه امحاء ثقل و جوع و فلاکت از نوع بشر است، زیرا فقط از طریق نظام حضرت بهاء الله که منشاء الهی دارد، عالم می تواند شفا یابد و فقر، ترس، جوع و جنگ و غیره زائل گردد. غیر از احباء، احدی نمیتواند برای امور ما تبرّع نماید یا از قبل ما پرداخت کند

داستانهایی از تبرّعات ص ۴۶

۶- قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی مورخ سپتامبر ۱۹۹۲

تقدیم تبرعات به صندوقهای بهائی نمود انضباط روحانی محسوب می شود که عنصری ذاتی از حیات نیایشی فرد است. همه مؤمنین باید صرف نظر از شرایط مادی خود، از نعمت مشارکت در پیشبرد امر الهی آگاه باشند. عمل تقدیم تبرعات پیوند بین فرد مومن و امر مبارک را مستحکم می سازد و حس تعلق هویتی او به آن را تقویت می کند. تاییدات الهی شامل حال کسانی خواهد بود که سهمی از منابع مادی خود را با روح فداکاری برآمده از عشق به امر مبارک و میل به کمک در پیشرفت آن تقدیم می کنند.

کتاب ۱۱ واحد ۲ ص ۱۰

۷- قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی مورخ ۱۷ اوت ۱۹۸۵

رابطه بین فرد مومن و صندوق امر، بُعد عمیقی دارد که قطع نظر از شرایط اقتصادی فرد برقرار می باشد. زمانی که نفسی حضرت بهاءالله را به عنوان مظهر ظهور الهی برای این عصر را می پذیرد و وارد عهد و میثاق الهی می شود. آن نفس باید به تدریج تمام حیات خود را با هدف الهی هماهنگ سازد؛ او به یکی از همکاران در امر الهی تبدیل و از این موهبت بهره مند می شود که اجازه یابد دارایی های مادی خود را، هر قدر ناچیز، وقف کار امر الهی نماید.

کتاب ۱۱ واحد ۲ ص ۱۰

۸- قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی مورخ ۱۸ دسامبر ۱۹۶۳
«...شرکت در تقدیم تبرّعات خدمتی است که هر مؤمنی، فقیر یا غنی، میتواند به جا آورد زیرا این
وظیفه ای روحانیست که در آن مقدار تبرّع اهمیتی ندارد. آنچه شایان اهمیت است، میزان انفاق
و عشقی است که شخص بخشنده به همراه پرداخت خود نثار میکند، همچنین وحدت شرکت
همه احباء در این خدمت است که جاذب تأییدات الهی است...»

۹- استمرار در پرداخت تبرّعات

همانطوری که زندگی جسمانی ما با نظم و ترتیب است و با حرکت منظم به خوبی مربوط، بنای
تعالیم مقدّسه با ریتم طبیعی است. هر نوزده روز ضیافت و هر سال ایام صیام و ایام متبرکه و هر
نوزده سال یک واحد... این ریتم روحانی است که مطابق ریتم طبیعی که آمدن صبح و شب و
ماه و سال و غیره می باشد، تبرّعات مستمر هم جزئی از این ریتم کلی روحانی است و ما نمیتوانیم
قسمتی از این نظم منظم و مستمر را انجام ندهیم. همانطور که در طبیعت هم نمیتوانیم جزئی
را مجزا و ندیده بگیریم.

قسمتی از سخنرانی جناب پیترخان تابستان ۲۰۰۴

۱۰- حکایت حاجی امین و سکه پیرزن بهائی

حاجی امین ، که امین حقوق‌الله بود و بسیار مورد اعتماد و یقین حضرت عبدالبهاء ، خلوص و ایمانی عجیب داشت و همگان به خالص بودن ایشان ایمان داشتند . مرتبه ای قصد عزیمت به ارض اقدس داشت تا حقوق‌الله و تبرّعات جمع شده و عرایض احبّاء را به ساحت قدس طلعت میثاق ببرد و تقدیم کند . پیرزن بسیار فقیری نزد او شتافت و سکه ای کوچک تقدیم کرد تا با خود ببرد . حاجی امین ابراز امتنان کرد و سکه را در جیب گذاشت و روبه راه نهاد . به محض وصول به مقصود، یعنی بیت حضرت عبدالبهاء ، طبق رسم همیشگی اش جمیع تبرّعات را تقدیم حضور مبارک نمود . حضرت عبدالبهاء معمولاً مراتب رضایت و امتنان خود را ابراز می‌داشتند و او را به خاطر زحمات خستگی ناپذیرش ، تحسین و تمجید می‌فرمودند . سلامت نفس و صحتّ عمل حاجی امین ابدأً مورد شکّ و شبّه نبود و هرگز در محاسبات و نگهداری حسابها اشتباه نمی‌کرد . مسلماً نگهداری حسابها برایش مشکل نبود ، زیرا خودش پولی نداشت که با وجوه امری در هم آمیزد . اما این دفعه ، در کمال حیرت مشاهده کرد ، وقتی وجوه را تقدیم حضور مبارک نمود ، طلعت میثاق با محبّت نگاهی به او انداختند و درباره فقدان مبلغی از وجوه نکته‌ای را مطرح کردند . حاجی امین در کمال حزن و اندوه از حضور مبارک مرخص شد و ابدأً نمی‌توانست بفهمد چه اتفاقی افتاده است . گریان به اطاقش رفت و زانو بر زمین زد و سر به سجده نهاد و دعا کرد و مناجات خواند . موقعی که مشغول دعا خواندن بود ، احساس کرد فلزی سخت و سفت زیر زانوی او است . این همان سکه کوچکی بود که زن فقیر در زمان عزیمتش به او داده بود تا به ارض اقدس بیاورد . از قضا جیب حاجی امین سوراخ کوچکی داشت که سکه از آن سوراخ وارد آستری عبای حاجی امین شده بود . حاجی امین بلافاصله سکه را برداشت و به حضور مبارک رفت . حضرت عبدالبهاء او را مورد عنایات لائُحصی قرار دادند ؛ بعد سکه را بوسیدند و فرمودند این بیشتر از تمامی هدایا و تبرّعات ارزش دارد ، زیرا با ایثار و فداکاری بسیار تقدیم شده بود .

داستان‌های درباره تبرّعات ، نسخه انگلیسی ، ص ۴۷